

Küçük Markhor

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Markhor

Aysel Banu YAVUZAL

Büyülü dağ krallığının yükseklerinde, bulutların zirveleri taradığı ve şelalelerin şarkı söylediği yerde küçük bir markhor yaşardı. Kürkü sabah ışığı gibi yumuşak, altın rengiydi ve kısa kıvrık boynuzları zar zor kulaklarının ötesine ulaşırdı. Bir boynuzunun etrafında annesinden hediye ince mavi bir ip vardı. Kayalık patikalarda zıplamayı ve dünyanın ötesini merak etmeyi severdi.

Bir gn kk markhor bir kelebeęin peşinden giderken her zamankinden daha uzaęa gitti. Daę pınarının berrak ve soęuk suyla fışkırdıęı gizli bir vadi buldu. Ama su içmek için eğildięinde yukarıdaki kayalarda bir glge kıpırdadı. Bir kar leoparı! Soluk gri-beyaz krk koyu lekelerle kaplıydı ve mavi-yeşil gzleri onu dikkatle izliyordu. Markhor'un kalbi hızla çarptı ama olduęu yerde durdu.

Kar leoparı genç ve yalnızdı; kalın, tüylü bir kuyruğu ve geniş patileri vardı. 'Korkma,' dedi yumuşak bir sesle. 'Sana zarar vermeyeceğim.' Markhor gözlerinde iyilik gördü. 'Kayboldum,' diye itiraf etti. 'Yalnız olmadığım için sevindim,' diye yanıtladı leopar. Birlikte pınara yürüdüler ve markhor küçük, örgülü bir ot bileklik uzattı. 'Arkadaş mıyız?' diye sordu. Leopar başını salladı ve bileklik ön bacağına tam oturdu.

O akşam markhor eve döndü ve diğer hayvanlara yeni arkadaşını anlattı. Tavşanlar burunlarını oynattı. Dağ sıçanları şaşkınlıkla soludu. 'Bir kar leoparı mı? Düşmanımız!' diye bağıldılar. Ama uzun çıkıntılı boynuzları ve solmuş kırmızı şalı olan Bilge Yaşlı Dağ Keçisi bir toynağını kaldırdı. 'Uzun zaman önce bütün canlılar pınarda birlikte su içerdi,' dedi. 'Pınar büyülüdür. Bizi birbirimize bağlar. Güven, korkudan daha akıllıcadır.'

Ertesi sabah korkunç bir gürültü dağı sarstı. Kocaman bir kaya yuvarlanıp dağ pınarını kapatmıştı! Su akmayı durdurdu ve dere toza dönüştü. Hayvanlar susuz ve endişeli bir şekilde toplandı. Küçük markhor yardıma ihtiyaçları olduğunu biliyordu. Arkadaşını, kar leoparını bulmaya koştu; leopar mavi-yeşil gözleri endişeyle açılmış halde hemen geldi.

Kar leoparı bütün gücüyle kayayı itti ama kaya yerinden kımıldamadı. Çok ağırdı. 'Bir plana ihtiyacımız var,' dedi markhor. 'Takım çalışması!' Tavşanları, dağ sıçanlarını ve kuşları çağırdı. 'Herkes yardım edebilir,' dedi. 'Tavşanlar kazabilir, kuşlar çekebilir, kar leoparı da itebilir.' Hayvanlar birbirlerine baktı, emin değillerdi. Ama markhor'un mavi ipi dalgalandı ve ona güvendiler.

Tam o sırada minik, parlayan bir yaratık belirdi. Bu, avuç içi büyüklüğünde, soluk mavi, buz kristallerinden bir tacı ve çiy damlasından yapılmış bir feneri olan dağ perisiydi. 'Kaya sadece ağır değil,' dedi çınlayan bir sesle. 'Bir çatlaka sıkışmış. Birlikte kaldırıp yuvarlamalısınız.' Gözleri parladı. 'Pınarın büyüğü en iyi kalpler birleştiğinde işler.' Hayvanlar başlarını salladı, denemeye hazırdılar.

Kar leoparı geniş patilerini kayaya dayadı. Markhor onu yönlendirmek için yukarı tırmandı. 'Şimdi it!' diye seslendi. Leopar yavaş ve istikrarlı bir güçle itti, tavşanlar da tabanın etrafındaki çakıl taşlarını kazıdı. Kuşlar kanat çırpıp gagalarıyla çektiler. Önce kaya sadece sallandı. 'Yine!' diye bağırdı markhor. 'Birlikte!' Hayvanlar homurdanıp var güçleriyle yüklendiler.

Kaya kaydı, sonra yuvarlandı! Su fışkırdı, pırıl pırıl ve taze, dereyi neşeli bir şarkıyla doldurdu. Hayvanlar sevinçle bağırды ve su içti. Kar leoparı yorgun ama mutlu bir şekilde yere serildi. Markhor arkadaşına burnunu sürttü. 'Başardık!' Dağ perisi suyun üzerinde dans etti, çiy damlası feneri parlak bir şekilde ışıldadı. 'Pınar özgür!' diye şarkı söyledi. 'Kalpleriniz de öyle!'

Bir çıkıntıdan izleyen Bilge Yaşı Dağ Keçisi pınara indi. 'Uzun zaman önce markhorlar ve kar leoparları düşmandı,' dedi. 'Ama siz ikiniz bize daha iyi bir yol gösterdiniz. Anlayış barış yaratır.' Diğer hayvanlar onaylayarak mırıldandı. Kar leoparı ot bilekliğine baktı. 'Yalnızdım,' dedi. 'Şimdi arkadaşlarım var.' Markhor gülümsedi. 'Benim de bir kardeşim var.'

O günden sonra kar leoparı ve markhor ayrılmaz oldular. Kayaların arasında saklambaç oynadılar ve yıldızların altında hikâyeler paylaştılar. Diğer hayvanlar artık leopardan korkmuyordu. Onun yerine onu hoş karşıladılar. Dağ krallığı kahkaha ve paylaşımın olduğu, her canlının bir arkadaşı olduğu bir yer haline geldi. Küçük markhor mavi ipini gururla taktı; bu, her şeyi değiştiren dostluğun işaretiydi.

Pınarın koruyucusu olan dağ perisi o kadar memnun oldu ki markhora küçük bir hediye verdi: hiç kurumayan bir çiy damlası. 'Bunu sakla,' dedi, 'en küçüğün bile yardım edebileceğini hatırlaman için.' Markhor ona teşekkür etti ve kar leoparı pınarı sonsuza dek korumaya söz verdi. Bilge Yaşlı Dağ Keçisi gülümsedi. 'Dağın büyüğü hepinizde yaşıyor,' dedi.

Bir akşam bütün hayvanlar bir ziyafet için pınarın etrafında toplandı. Tavşanlar meyveler getirdi, dağ sıçanları fındık getirdi ve kuşlar tatlı tatlı şarkı söyledi. Kar leoparı ve markhor yan yana oturup suyun dansını izlediler. 'Kim düşünebilirdi?' dedi leopar. 'Bir markhor ve bir kar leoparı, arkadaş.' Markhor güldü. 'En güzel şeyler birbirimizi anladığımızda olur.'

Bilge Yaşlı Dağ Keçisi pınarın ve kayanın hikâyesini, iki farklı canlının nasıl arkadaş olduğunu anlattı. 'Barış tek bir iyilikle başlar,' dedi. Küçük markhor mavi ipine ve kar leoparının ot bilekliğine baktı. İçi ısındı. Dağ krallığı onun eviydi ve şimdi arkadaşlarla doluydu. Birlikte her sorunu çözebileceklerini biliyordu.

Yıldızlar yukarıda parıldarken kar leoparı ve markhor bir söz verdiler. 'Her zaman birbirimize yardım edeceğiz,' dediler. Ve öyle yaptılar. Ne zaman bir sorun olsa, takım çalışmasıyla birlikte çalıştılar. Pınar berrak ve parlak akmaya devam etti ve hayvanlar uyum içinde yaşadı. Dağ perisi üzerlerine ısıltılar serpti ve Bilge Yaşlı Dağ Keçisi başını salladı. 'Anlayış barış yaratır,' diye tekrarladı ve herkes aynı fikirdeydi.

Ve böylece küçük markhor ile kar leoparı en iyi arkadaş oldular. Hikâyeleri dağ krallığına yayıldı ve en beklenmedik dostluğun bile barış getirebileceğini herkese hatırlattı. Pınar hâlâ berrak ve soğuk bir şekilde fışkırıyor ve hayvanlar hâlâ su içmek ve hikâyeler paylaşmak için toplanıyor. Ve dikkatle dinlerseniz, ay ışığında birlikte markhorun minik toynaklarını ve leoparın yumuşak mırıltısını duyabilirsiniz.